

מ"ת 23533/01/19 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בקריות

מ"ת 23533-01-19 מדינת ישראל נ' פלוני(עציר)

בפני	כבוד השופטת פנינה לוקין
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	
משיב	פלוני (עציר)

החלטה

בפני בקשת המבקשת לעצור את המשיב עד לתום ההליכים בגין כתב אישום שהוגש כנגדו המייחס לו עבירות של אימים וזאת כאשר במהלך 6.1.19 השמיע איום כלפי בת זוגתו לשעבר וכן כלפי אימה, מהם השתמע איום להריגת בת הזוג.

בדין שהתקיים ביום 15.1.19 הסכים ב"כ המשיב לקיומן של ראיות לכאורה וקיומה של עילת מעצר סטטוטורית, אך ביקש כי המשיב יופנה לשירות המבחן לצורך בחינת אפיק טיפולי למשיב עוד במהלך מעצרו, וזאת לנוכח העובדה, שלא יכולה להיות עליה מחלוקת, כי המשיב ביצע את המעשים המיוחסים לו כשהיה תחת השפעת אלכוהול, וכי הוא סובל מהתמכרות לאלכוהול.

לנוכח בקשה זו, ומבלי שהדבר יחייב מי מהצדדים, הופנה עניינו של המשיב לשירות המבחן וביום 6.2.19 התקבל תסקיר מעצר ממנו עולה כי שירות המבחן אינו בא בהמלצה להפנות את המשיב להליך טיפולי שכן מצא שאין למשיב, בשלב הזה, כוחות לעמוד בגבולות של מסגרת טיפולית, זאת בין היתר לנוכח כשלון נסיונות טיפוליים בעבר בשל חוסר שיתוף פעולה מצידו של המשיב ואף נסיונות לרמות את מטפלו.

עוד העריך שירות המבחן בתסקירו כי למשיב נטיה להתנהלות אימפולסיבית ותוקפנית, וכי קיימים דפוסים מניפולטיביים באישיותו והוא מתקשה בקבלת דמויות סמכות ועמידה בגבולות חיצוניים ופנימיים. לדעת שירות המבחן אין לגורמי אכיפת החוק השפעה מרתיעה עליו, ולהערכתם, בעת שהמשיב מצוי תחת השפעת אלכוהול, קיים סיכון גבוה להישנות והתנהגות אלימה כלפי המתלוננת.

לנוכח כל זאת צוין בסוף תסקיר שירות המבחן כי השירות אינו ממליץ על שחרור ממעצר.

משהתקבל התסקיר אשר שלל אפשרות של הפניית המשיב לאפיק טיפולי בעת הזו (וכך יש להבין את ספת התסקיר שכן הוא התייחס אך ורק לאפשרות להפניית לאפיק טיפולי ולא הוצבה בפניו חלופת מעצר), העלה ב"כ המשיב בקשה לבחון אפשרות שחרור המשיב לחלופת מעצר ב"בית חם", לא כחלופה טיפולית (שכן זו נשללה כאמור לעיל) אלא כחלופת מעצר פרטית, המוכרת ע"י בתי המשפט המאפשרים שחרור אליה כחלופה למעצר במקרים מתאימים, שלא

כחלופה טיפולית (כפי שאושר, ברמה העקרונית, גם בבית המשפט העליון בבש"פ 6772/14 מ"י נ' דסוקי ((13.10.14)).

ב"כ המשיב הדגיש כי על אף הודאתו בקיומן של ראיות לכאורה בדיון קודם, הרי שיש לשים לב למשקלן של ראיות אלו בהתחשב בעובדה, שאינה יכולה להיות במחלוקת על בסיס חומר החקירה, כי המשיב היה תחת השפעה אלכוהול בעת ביצוע המעשים המיוחסים לו, והשאלה באם היה בהשפעת האלכוהול לאיין את אלמנט ה"כוונה" הנדרש לביצוע עבירות האיומים, הינה שאלה שתצטרך להתברר בהמשך ההליך (ראה לענין זה מ"ת (חיפה) 11570-03-11 מ"י נ' מלין (9.3.11)). לטעמו, בהתחשב במכלול הנסיבות, וחרף הרשעתו של המשיב בעבירה דומה קודמת שבוצעה רק שנה קודם לביצוע העבירות מושא כתב האישום (לרבות הטלת מאסר על תנאי בר הפעלה), אין מקום לשלול אפשרות שחרור לחלופה המוצעת. לטעמו ניתן לראות מהפסיקה כי גם במקרים חמורים מעין אלו בהם מואשם המשיב, ובנסיבות קשות יותר מבחינת המסוכנות, נעתרו בתי המשפט לשחרור לחלופה המוצעת שהינה הדוקה מספיק על מנת לאיין את המסוכנות של המשיב, אשר קמה בעיקרה כאשר הוא שותה לשוכרה.

לעומתו טענה ב"כ המבקשת כי נוכח העולה מהתסקיר באשר לדפוסי אישיותו של המשיב, ולנוכח המסוכנות הברורה כלפי בת הזוג, כלפיה חזר פעם שנייה בתוך שנה, לבצע עבירת איומים בהמתה, וחוסר ההרתעה שהייתה בהרשעה קודמת ומאסר בן 4 חודשים ממנו השתחרר זה מקרוב, לרבות קיום מאסר על תנאי תלוי ועומד, אין מקום לשקול שחרור לחלופה כלשהי, כל שכן לחלופה ב"בית חם".

לטעמי, לאחר בחינת תסקיר שירות המבחן, אני סבורה כי קיים קושי בסיסי להורות על שחרור המשיב לחלופת מעצר כלשהי, וזאת בשל קושי לתת אמון במשיב עצמו. כפי שעולה מהתסקיר באופן הברור ביותר, מדובר באדם אשר כלפי חוץ מנסה לשדר כי הוא מבין את הבעיה בהתמכרותו לאלכוהול, אולם איננו נרתם לנסיגות הגמילה אליהם הופנה בעבר, אינו משתף פעולה עם המטפלים ואף נמצא כמי שמנסה לרמותם. הדפוסים המניפולטיביים עליהם הצביע שירות המבחן הם אלו המקשים לתת אמון במשיב, שכן כפי שאינו נרתע מגורמי החוק, וכפי שמאסר בפועל (בן 4 חודשים) ומאסר על תנאי תלוי ועומד לא הרתיעו אותו מלבצע שוב, לכאורה, מעשים דומים לאלו שביצע בעבר, זמן לא רב לאחר שחרורו, כיצד ניתן להניח כי יישמע להוראות מפקחיו ויירתע מהפרת תנאי השחרור לחלופה?

אמנם נכון כי כתשובה לכך ניתן לומר כי לשם כך יוצבו לו מפקחים ראויים המתחייבים לדווח על הפרת התנאים, ואני רוצה להאמין כי הצוות ב"בית חם" מבין את משמעות המשימה שיטיל עליו בית המשפט ולא יסכן את המוניטין שצבר כחלופת מעצר ואכן ידווח על כל הפרה שתתגלה לו, לרבות באשר לשימוש באלכוהול. אולם, בהתחשב בדפוסים המניפולטיביים של המשיב, קיים חשש של ממש כי הלה יצליח לשטות במפקחיו ולהגיע למצב של שכרות, שהוא המעלה את רמות מסוכנותו ומביאו להתנהגות מאיימת כלפי בת הזוג.

אינני מתעלמת מהעובדה כי מדובר בעבירת איומים "בלבד" במובן זה שבת הזוג מאשרת כי המשיב לא היה אלים כלפיה ולא הראה תוקפנות, אלא כשהיה תחת השפעת אלכוהול, ומשכך אין מדובר בעבירות אלימות שיש בה, בפני עצמה, מסוכנות חמורה יותר. צודק ב"כ המשיב כי בפני שירות המבחן ציינה המתלוננת כי אינה חוששת מהמשיב ותוכל להגן על עצמה, אולם יש לשים לב כי דבריה אלו באו יחד עם ציון העובדה כי חשה הקלה משהמשיב נעצר והורחק ממנה, משכך

אין להסיק מדברים אלו כי איננה חוששת ממנו, שכן ברור מהודעותיה כי כאשר הוא תחת השפעת אלכוהול היא אכן חוששת ממנו, דבר שאושר למעשה בהערכת שירות המבחן.

אולם מנגד, דווקא עבירות האיומים לעיתים "זוכות" ליחס מחמיר יותר בפסיקה מבחינת הערכת המסוכנות, שכן אין דרך "לבחון לב וכליות", ואין דרך לדעת מתי ובאיזו הזדמנות, אם בכלל, יוציא המאיים את דבריו לפועל. זוהי בדיוק המסוכנות הגלומה במשיב, שכן העובדה שעד היום לא נקט באלימות בה איום כלפי בת הזוג, אינה יכולה להיות ערובה לכך שהדבר לא יקרה בפעם הבאה שיהא תחת השפעת אלכוהול.

משנאמר כל זאת, חזרתי ובחנתי את הפסיקה אליה הפנה ב"כ המשיב ואני מסכימה כי ישנם מקרים בהם העבירות שבהם הואשמו המשיבים היו חמורות מהעבירה מושא כתב האישום ואף הנסיבות הצביעו על הערכת מסוכנות גבוהה על ידי שירות המבחן (ראה למשל: מ"ת (חיפה) 20490-12-09 מ"י נ' נזרי (22.2.10) שם דובר בעבירות רכוש ועבר כבד, או בבש"פ 7581/09 מ"י נ' ספיאשוולי (21.9.09) שם אושרה החלטה ביהמ"ש המחוזי להעביר אדם שהואשם בדקירה וגרימת חבלה חמורה ל"בית חם" חרף העדר המלצה של שירות המבחן). משכך, ומאחר ואינני סבורה כי מדובר במקרה בו שום חלופה למעצר מאחורי סורג ובריח לא תסכון, מוטלת על ביהמ"ש לבחון, לגופם של דברים, האם יש חלופה שיכולה לאיין, במידה מספקת, את המסוכנות הנשקפת מהמשיב, שהינה בעיקרה מסוכנות ספציפית כלפי בת הזוג, אשר קיימת בעת שתיית אלכוהול.

מכאן, שעל החלופה המוצעת לספק מענה לשתי שאלות: האם יש בה להרחיק במידה מספקת את המשיב מבת הזוג, המתגוררת בנהריה, והאם יש בה כדי לאיין במידה מספקת את החשש לצריכת אלכוהול מצידו של המשיב. אני סבורה כי אלו שתי הפנים של המסוכנות שעל החלופה לענות להם בכדי לקבוע שהיא חלופה מספקת.

לאחר שקלא וטריא, ואומר כי בהיסוס מה, בין היתר לנוכח החלטות אליהן הפנה ב"כ המשיב, אני סבורה כי יש בחלופה המוצעת כדי לאיין במידה מספקת את המסוכנות, חרף כל המאפיינים הבעייתיים עליהם הצביע שירות המבחן כאמור לעיל, אולם במקום שחרור לחלופה, אני מורה על מעצר באיזוק אלקטרוני של המשיב ב"בית חם" שברחוב שטנד 1 קרית אתא (כפי שנעשה במ"ת 48311-09-16 מ"י נ' מזרחי (בעניינו של נניקשווילי שם)(13.12.16)).

אני סבורה כי מעצר באיזוק אלקטרוני, שיש בו לחזק את החלופה מבחינת מתן המענה לשאלה הראשונה, דהיינו הבטחת אי יציאת מהמקום (או לכל הפחות חיזוק הבטוחה שלא יעשה כן) מבלי שהדבר יהא תלוי אך ורק במידת הפיקוח עליו במקום, יש בו גם להפחית את המסוכנות במידה שמאפשרת שלא לעצור את המשיב מאחורי סורג ובריח. ממילא, משמדובר במעצר באיזוק אלקטרוני ומצומצמת עד לדק אפשרות יציאתו מהמקום, ממילא פוחתת מידת המסוכנות ומשקלה של סוגיית האמון במשיב, שכן גם באם יצליח לצרוך אלכוהול במקום חרף קיום הפיקוח, תמנע, במידת האפשר, אפשרות הגעתו לבת הזוג ומימוש איומיו כלפיה.

אמנם החוק דורש כי מעצר באיזוק אלקטרוני, לגבי מי שלחובתו עבר פלילי, תבחן רק לאחר קבלת תסקיר שירות המבחן, ואילו במקרה דנן שירות המבחן לא נדרש לאפשרות זו (שכן לא התבקש לעשות כן). אולם אני סבורה כי לאור

העובדה שהחלטה ניתנת לאחר קבלת תסקיר שירות המבחן אשר בחן את עיקרי הדברים הנדרשים לצורך החלטה זו, אין מקום להורות על עריכת תסקיר נוסף קודם למתן ההחלטה, וזהו מהמקרים החריגים שניתן להורות על מעצר באיזוק אלקטרוני אף מבלי לקבל תסקיר ספציפי המתייחס לאפשרות זו. אינני מוצאת שיש באמור בתסקיר שירות המבחן לשלול אפשרות למעצר באיזוק אלקטרוני שכן סיפת האמור בתסקיר, נרשמה למעשה, במסגרת בחינת אפשרות טיפולית בלבד.

באשר לאי חקירת המפקח המוצע, שהינו מנהל "בית חם", אציין, כפי שציינתי בדיון, כי בשל קוצר זמן (בשל איחור בתחילת הדיון) לא היתה כל אפשרות לשמוע את חקירתו באותו המועד, וממילא, נוכח שמיעת חקירתו במקרים אחרים והיכרות של בית המשפט עם התנאים בהם "בית חם" משמש כחלופה למעצר מאחורי סורג ובריה, לא מצאתי הצדקה לדחות את הדיון או להאריכו עוד לצורך זה. "בית חם" הוכר בעבר, פעמים רבות, ובהן רק לאחרונה (בש"פ 3246/18 **קריגר נ' מ"י** (7.5.18) אם כי שם אפשרות זו לא נמצאה מתאימה בשל טיב העבירות ונסיבותיהן; בש"פ 1560/18 **מ"י נ' בן ציון** (22.2.18)) כחלופה מתאימה למעצר, ואף למעצר באיזוק אלקטרוני, ולפיכך אינני סבורה כי יש מקום בכל תיק ותיק, לחזור ולשאול את נציג "בית חם" את אותן השאלות. נכון הדבר כי היו בעבר מקרים בודדים של הפרת חובת הפיקוח (להם נתנו הסברים כאלה ואחרים ע"י מנהל "בית חם" בתיקים אחרים), אולם אין באותם מקרים בודדים כדי לשלול את התאמת המקום כחלופת מעצר, בוודאי שלא מקום בו לכך מתווסף גם איזוק אלקטרוני.

בהנחה כי חוות דעת הממונה תהא חיובית אני מורה על מעצרו של המשיב באיזוק אלקטרוני ב"בית חם", עד לתום ההליכים כנגדו, וזאת בתנאים הבאים:

א. נאסר על המשיב לצאת מ"בית חם", אלא באם תינתן החלטה מפורשת המתירה זאת ובתנאים שיקבעו בהחלטה.

ב. נאסר על המשיב לצרוך אלכוהול מכל סוג או כמות שהיא.

ג. נאסר על המשיב ליצור קשר עם המתלוננת או בני משפחתה, בכל אמצעי שהוא.

ד. המשיב יתייצב לדיונים שיקבעו לו (לאחר פתיחת "חלונות" מתאימים באיזוק), וזאת כשהוא מלווה במי מעובדי "בית חם".

ה. להבטחת קיום התנאי יחתום המשיב על התחייבות עצמית בסך של 5,000 ₪ וכן תחתם ערבות צד ג' של מר אילוז, מנהל "בית חם" שבאחריותו להבטיח כי תנאי המעצר באיזוק אלקטרוני יקוימו, על סך של 10,000 ₪.

אני מורה, קודם למתן החלטה משלימה על מעצר באיזוק אלקטרוני, על קבלת חוות דעת ממונה על האיזוק האלקטרוני באשר להיתכנות האיזוק ב"בית חם".

מאחר ואני מניחה כי המקום מוכר ליחידת האיזוק האלקטרוני, אבקש כי חוות הדעת תימסר בהקדם האפשרי.

בשל יציאתי לשבתון אני קובעת דיון, לצורך מתן החלטה משלימה לאחר קבלת חוות דעת הממונה, **בפני שופט תורן**,

ליום 18.2.19 בשעה 12:00.

מאחר וההחלטה נחתמה רק לאחר הדיון ולא הוקראה בדיון (מלבד עיקריה) בשל תקלת מחשוב, אני מורה למזכירות להמציא אותה לצדדים.

כמו כן על המזכירות להביאה לידיעת השופט התורן ביום 18.2.19 ולקבוע את הדיון ביומנו.

ניתנה היום, ז' אדר א' תשע"ט, 12 פברואר 2019, בהעדר הצדדים.